

עונג שבת

אור החיים הקדוש

סיפור תואם לפרשה | מאת ר. סעדה

r3235575@gmail.com

חידוש מתורת רבינו

ר' משה - אביו של רבנו

ומידי דברנו ב"גדול כוח הבנים מכוח אביהם" ראוי להזכיר את מה שהיה עם אביו של רבנו - ר' משה בן עטר

מהומה שורת בקרב הקהילות היהודיות במרוקו, זה עתה נחתה על ראשם גזרה נוספת, המצטרפת לקודמותיה שמיררו את חיי היהודים.

היה זה בעת טיול שגרתי של אחד משירי העיר מרקאש, כשלתע נפגו גליון בכיסוי שהיה מונח על הקרקע. בקש השר ממשרתו להרים את הכיסוי, ולראות על מה הוא מחפה, למרבה הפלא, מתחת לכיסוי נפער בור, שממנו נדף ריח נבילה מצחינה.

דרש השר ממשרתו לחזור פנימה ולגלות את מקור הריח, בתוך הבור נחו גוויותיהם של מספר גויים מקומיים, שעקבותיהם אכן לא נודעו והם הוכרזו כנעדרים לפני ימים מספר.

ועם אחר בשר, והוא הפיל את האשמה על חכמי היהודים, שגרו בסמוך, ובראשם רבי אברהם אזולאי זצ"ל, בהוראתו, נאסר רבי אברהם ועימו ארבעה רבנים נוספים, והם נלקחו תחת משמר כבד למשפט פומבי בעיר פס.

אבל כבד שרר בקרב הקהילות היהודיות, ליבם של היהודים נחמץ בחושבם על הגורל המר המצפה לחמישה גדולי עולם אלו, גם לסאלי, השוכנת בין מרקאש לפאס, הגיעה הבשורה הקשה.

אך בעוד הכול נעצבים אל ליבם, קם רבי משה בן עטר, אביו של רבנו, ועשה מעשה, הוא המתין לשיירה ובה הרבנים האסורים על פרשת דרכים, במטרה לבקש מהשומרים בכוך מעמדו ותקיפותו, שייאותרו לסור אל תוככי העיר סאלי, ולהתארח על שולחן, מגמתו הייתה לארח את החכמים במהלך השבת, ובעוד הוא יסתופף בצילים, ויכול הם לשמור שבת כהלכתה, ראש השומרים אכן נעתר לבקשתו, והחכמים הובלו לביתו של רבי משה, כשהוא ערב שישונו מיד במוצאי שבת.

בליל שבת קודש, כאשר הוגש שולחן הבשר, משכו חכמי מרקאש את ידיהם ממנו וסרבו לאוכלו, לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

לאחר שהפציר בהם רבי משה לטעום לכבוד שבת, השיבו לו בתמיהה - 'וכי אינך רואה כי הבשר רוחש תולעים?'. נדהם רבי משה, ביודעו כי הבשר המוגש על שולחנו נשחט בשחיטה כשירה והומלח כדון, אך הוא הבין, כי יש דברים בוג, ושלה לברר מה אירע עם אותו בשר.

מדוע יעקב אבינו נקרא פעם בשם 'יעקב' ופעם בשם 'ישראל'?

וַיְחִי יַעֲקֹב אַרְצָא מִצְרַיִם שְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חָיִו שְׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וָאֶמְתָּ שָׁנָה:

שאל רבנו הקדוש מה הטעם שהכתוב קורא ליעקב אבינו בשם 'יעקב' ולא בשם 'ישראל' אחרי שאמר אליו ה': 'לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל? והרי כששינה ה' לאברהם אבינו את שמו מאברהם ל'ישראל' הקפיד שיקראו לו 'אברהם' כמבואר במסכת ברכות (ג) שהקורא לו בשם 'אברהם' עובר בעשה, אולם אצל יעקב לא הקפיד ה' על שמו החדש 'ישראל' והקורא 'יעקב' לא עובר בעשה???

מתוך רבנו הקדוש, כי מפני שהשם 'יעקב' זה השם של נפשו הקבועה בו, וגם כשנסוף לו השם 'ישראל' לא מפני זה אבד שמו הראשון, ואין ראוי שיעקר שמו הראשון לחלוטין ואפשר להשתמש בשני שמותיו, אולם אצל אברהם אבינו, גם שנשתנה שמו לעילוי לא נעקר ממנו שמו הראשון, כי יש בכלל השם אברהם את השם 'אברהם', ולכן ציווה ה' לקרות לו בתמידות אברהם.

שואל רבנו הקדוש, שמכל מקום עדיין יש לחקור מדוע יש זמנים שבחר ה' לקרותו בשם 'יעקב' ויש זמנים שקראו בשם 'ישראל'???

ומסיף רבנו - הן אמת כי בעדת ישראל שהשם 'יעקב' זה השם של נפשו הקבועה בו, וגם כשנסוף לו השם 'ישראל' לא מפני זה אבד שמו הראשון, ואין ראוי שיעקר שמו הראשון לחלוטין ואפשר להשתמש בשני שמותיו, אולם אצל אברהם אבינו, גם שנשתנה שמו לעילוי לא נעקר ממנו שמו הראשון, כי יש בכלל השם אברהם את השם 'אברהם', ולכן ציווה ה' לקרות לו בתמידות אברהם.

אלא מה צורך רבנו הקדוש, שהשם 'ישראל' אשר נתאמץ להשיג יעקב אבינו, הוא בחינת קדושה עליונה יותר מהשם 'יעקב', והבחינה הגבוהה הזאת תמאס מהדאגה, העצבות והשפלות כי היא באה ממקום השמחה, המנוחה והגדולה.

ודומה לזה, מצוינו שביום שבת קודש ציווה ה' את בני ישראל שיהיה להם 'יום מנוחה, וזה מאותו הטעם שהנשמה היתרה שבאה לנו בשבת קודש היא באה ממקום עליון, אשר הוא מקום השמחה, המנוחה והגדולה, לכן ציווה ה' להרחיק את היגון והכעס ולקרוא לשבת עונג.

ואלו הדברים עצמם נצמם בשמחה, שהשם 'ישראל' אשר נתאמץ להשיג יעקב אבינו, הוא בחינת קדושה עליונה יותר מהשם 'יעקב', והבחינה הגבוהה הזאת תמאס מהדאגה, העצבות והשפלות כי היא באה ממקום השמחה, המנוחה והגדולה.

וזוה הכלל - שבכל מקום אשר הוא נקרא בשם 'יעקב' אירעה לו איזה סיבה לעצבות ויגון.

ומביא רבנו הקדוש את המקומות שנקרא בשם 'יעקב' ולחילופין בשם 'ישראל':

(א) לאחר שיעקב אבינו הגיע מפדן ארם אל לוז אשר בארץ כנען ובנה מזבח לה', וקרא למקום 'בית אל', הקב"ה נגלה אליו שוב ואמר לו כך - **"שמך יעקב, לא יקרא שמך עוד יעקב, כי אם ישראל יהיה שמך, ויקרא את שמו ישראל"** (ב) .

(ב) כאשר יעקב היה לפני אביו יצחק, ולא יכל לנהוג שררה בפניו בשם ישראל, נקרא בשם 'יעקב'.
(ג) כשהיה בארץ כנען היה בצער לכן נקרא 'יעקב' למעט זמנים בודדים קודם שנמכר (ד) משנמכר יוסף, למעט שלושה פעמים שנקרא 'ישראל' משום שהיה צריך לדבר דרך שררה.
(ה) כשהתבשר שיוסף חי נאמר 'וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם' ונחה עליו רוח ה', ותיכף אמר הכתוב 'וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֲלֶיךָ וְאֶרְאֶנּוּ בְּעֵינַי אַמְתָּ', ורק לאחר שהתבשר על ירידתו למצרים לגלות נקרא שוב בשם 'יעקב', למעט בעת אשר נפגש עם יוסף במצרים אז לרוב שמחתו הגדולה כינה אותו ה' בשם 'ישראל'. ומה שאמר הכתוב וישב ישראל בארץ מצרים נקרא בשם 'ישראל' מכיוון שדבר שם הכתוב על כללות בניו, שיתייחס אליהם שם 'ישראל' כשהיו בדרך יוסף, וגדול כוח הבנים מכוח אביהם, כי הבנים כל זמן אשר יטיבו דרכם יקראם הכתוב בשם 'ישראל' - להיותם רבים, מה שאין כן אצל יעקב אבינו, כיוון שהוא יחיד, יכונן הכתוב לדקדק בשמו לפי מצבו.

(ו) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(ז) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(ח) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(ט) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(י) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(יא) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(יב) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(יג) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(יד) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(טו) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(טז) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(יז) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

(יח) בעת שקרבו ימיו למות נקרא בשם 'ישראל' מפני שבעת מיתתו של האדם, יש לו תוספת ברוח.

'הערבות והנעימות האמיתית היא רק בעולם הבא'

יששכר חמר גרם רבץ בין המשפּתים: וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נְעֻמָּה וַיֵּט שְׁכָמוֹ לְסִבְלָה וַיְהִי לְמִס עֶבֶד.

רבנו הקדוש מסביר למה בני התורה חפצים בעמל התורה?! הרי יש בה עמל וקושי!

ומפרש רבנו שכשאדם מתבונן ומביט בכל ההנאות הגשמיות של העולם הזה המאפשרות לו להרגיש ולחוש אותן, כגון: תאוות האכילה והשתיה, באמת, הערבות שלהם אינה צודקת מצד עצמה, אלא מצד שלגוף יש חוסר ולכן הוא רוצה להתמלאות על ידי אכילה ושתייה, וכן הטביע ה' באדם. ההוכחה לכך הוא שיש יהיה האדם שבע, לא רק שהוא לא ירצה את המאכל שהוא או כן רצה והשתוקק כשהיה רעב אלא הוא אפילו ימאס בו, ועל כורחך שכל אכילתו ושתייתו הם מצד החיסרון של הגוף שהמלא ולא מצד הערבות שלהם.

וכן בדבר שהוא במראית העין שישחוק בו האדם, כאשר האדם יחזור טוב הוא יראה שאותו יופי ונעימות אין בו ממשות, כי אם הוא יתבונן בבשר ובעור אשר מהם בנוי הופי והתואר שבאדם, יראה וישכיל שאין בהם נעימות מצד עצמם אלא כולו רק דמיון בעלמא.

אבל הטוב האמיתי שמצד עצמו הוא טוב, והנעימות המורגשת והצודקת הם שייכים רק לעולם העליון.

ועל פי זה מסביר רבנו הקדוש את הפסוק: 'וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב' - שבני התורה שעמלים בה רואים את המנוחה הטובה והאמיתית שיש בעולם העליון, והם שוללים את הטוב הנדמה של העולם הזה. 'וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נְעֻמָּה' - שהנעימות האמיתית היא בארץ העליונה שהוא בעולם הבא. 'וַיֵּט שְׁכָמוֹ לְסִבְלָה' - את צער העולם הזה. 'וַיְהִי לְמִס עֶבֶד' - שבני התורה מפנים את עצמם מכל מנעמי העולם הזה בשביל לעבוד את ה', ועושים את עצמם כמס הניתן למלך, בזה שהם מתמסרים ונותנים את כל כולם בשביל לעבוד את עבודת הקודש, ואפילו שיש להם עמל וקושי. המטרה היא, כי הם רואים את הערבות והנעימות האמיתית שיש בעולם העליון.

ומסביר רבנו הקדוש שהתכוון מרמו לנו עוד באומרו 'וַיְהִי לְמִס עֶבֶד' - שכל הנבראים יעבדו את בני התורה ועילו מס לפרנסתם, וכמו שמצינו ליששכר עצמו שבולגין היה עובד בעבורו ומפרנס אותו, וכן בכל דור דור יש מצווה לפרנס ולכלכל את עמלי התורה.

{יחי פרק מט פסוקים יד-טו}

זכות הפצת תורת האור החיים' ניצלו החיילים

בשבוע שעבר סיפרנו על החייל שניצל מהטבח בצומת מכללת ספיר, בזכות שאביו מפיץ את ספריו של רבינו האור החיים הקדוש.

וכן המשך הסיפור... האור החיים' הקדוש המשך ללוות אותם, גם בכניסתם לעזה, והצילים שוב ממוות בטוח, וכפי שיספור.

לפני שפולגת החיילים נכנסו לעזה, הבאתי לאבא של החייל המדובר, כעשרים ספרי 'אור החיים' יומי מהדורת כ"ס, שהיה לבן שלו ולפולגה שלו, הן לקח את הספרים בהתרגשות וכנס לעזה.

יותר מחודש הוא לא תיקשר עם ההורים שלו כלל. ואני אמרתי לחבר שלי, תעלה לקבר של האור החיים' הקדוש ותתפלל לה' שזכות הצדיק תמשך לעמוד לכם ותגן על בנך והחברים שלו, וכן שהבן שלך יצור איתך קשר. הוא יצא לירושלים, בעוד שהיו כאלה שניסו להניאו מכן, ואמרו לו: "כיצד אתה הולך להר הזיתים?? יש שם ערבים והמצב מאוד רגיש כעת" אך הוא אמר להם: "הבן שלי בעזה, ואני אפחד ללכת להר הזיתים להתפלל עליי?"

הוא הגיע לקבר האור החיים' הקדוש, בכה והתחנן לצדיק שיעתיר בעד בנו שיינצל ויחזור הוא והחברים שלו בשלום, וכן שבנו יצור איתו קשר בהקדם.

הוא סיים להתפלל, ניגב את דמעותיו, ויצא מהקבר, חזר לביתו, והנה הפלאפון מצלצל... הן שלו על הקו מתוך עזה, ואומר לו שהוא בריא ברוך ה', ושימשיכו להתפלל לשלומם.

לאחר כשבועיים בערך הוא מקבל טלפון מהבן שלו, אומר לאביו בהתרגשות: "אבא, אני מתגעגע מאוד, ואני רוצה לומר לך שבזכות האור החיים', והציצית, ניצלנו כולם" וממשיך לספר לאביו:

"אני, לא לקחתי ספר אחד, אלא 3 ספרים קטנים, אחד בכיס של המכנס ברגל ימין, אחד בכיס של מכנס ברגל שמאל, ועוד אחד על הגוף, וכך אני מסובב בתורת הצדיק, והנה לפני מספר ימים, אנחנו ב"נמר" - הרכב של המלחמה המוביל חיילים לשדה הקרב, ופתאום אני שומע צעקה, יורים עלינו, אני מסתובב ואני רואה מחבל ימ"ש יורה בדיק לעברנו טיל כתף...

המילים שיוצאים לי מהפה, האור החיים' תציל אותי... הטיל פוגע בנמר, בדיק בצד שאני הייתי, הנמר מתחיל להישרף, אנחנו יורים במחבל, מחסלים אותו, ויורדים מהר מהנמר, הכול נשרף, ורק התפילין שלי ניצלו.

חוץ גילינו כמה ה' הציל אותנו כשכולנו יצאנו בשלום ב"ה. כל החברים באו אלי, חיבקו אותי ואמרו לי: "תודה רבה שהבאת לנו את הספרים של האור החיים' הקדוש, בזכות זה ניצלנו".

{מפיץ ספרי 'אור החיים' הקדוש מקרית גת}

פתגם לחיים

כי הגלות הרביעית שבו יתגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד עם ישראל פצוונת עסק התורה, וזולת זה יזנעב עלבוא, כי כוחו של הפלך הפצופה שילה שפז הוא בחינת עסק התורה שיתעסקו ישראל בינה של תורה, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא יפצא יין, פירושי: שאין בן תורה, תהיה הגאולה באפצוונת עול וזנוקף הגלות אשר יצרו האופנות לישראל. {אור החיים' ויחי פרק פז פסוק יא}

העלון מוקדש - להצלחת עם ישראל ולגאולה השלמה, ולרפואת שמעון בן ספיר שרה, ספיר שרה בת גיית, אברהם בן מרים, חנה בת גרציה, מיכאל בן כוריה שרה, שמעון בן לבנה, שירה בת ספיר שרה, אלישבע בת אביגיל, מרים בת גלדים, דוד בן גרציה, חיים ישראל יעקב בן יפה, ישעיהו בן מרים, יהודה דוד בן עליזה, אפרת רחלי בת שרה, אלטע חיה שרה בת רבקה, רונית אפרת בת חדוה אמירה, ניסים בן סימו, אבישג בת אורטל, עוזיאל בן יפה לרפואה זיווג והצלחה. לזיווג הגון ישראל בת גיית, יעקב חיים בן יעל, יפית נועה בת יעל, קרן זיווה, אוסנת, חני, ננות ציפורה, אריאל בן ציפורה, שחר בת איריס, רותי בת חנה, הודיה בת איילת, רזיאל רו בן נורית. זרע בר קיימא לעמינדב בן אביעד, יוסף חיים בן דורית ואלישבע בת פנינה שרה, ישראל בן יעל, יחיאל דוד ועטרה. לחזרה בתשובה יוסף בן אודליה. להצלחה בכל וכן לרפואה ליהודה אילה אהרון שמעון תמר-עובדיה, יוסף נעים וכל בני ביתו, שלמה תמר והילדים, יעקב חיים בן יעל, עליה אילה בת רות, אליהו בן רונית אפרת. ולהצלחת משפחת אליהו, יעל בת מרגלית ובי, הדסה בת פנינה שרה, יעל בת מזל, עזרא אריאל בן נחמה, כרמלה בת דורית, שלמה פריץ בן שולמית וכל בני, יצחק בן עטר וכל בני, אדם בן רונית ושיחורו בשלום. נחוראי לוי בן חגית ושיצא מהשב. לע"ג הרב שמעון בן אסתר זצ"ל, חיים יעיש בן עישה, מרים בת מזל מסעודה, גרציה בת רחל, מסוד שמחה בת רות, אילנה בת רינה, שמעון בן אלנון, מיה בת שושנה, חיה בת גינה, יחזקאל בן מרים, צבי בן מרים, יוסף בן מסעודה, משה בן עליזה, עליזה בת מזל טוב, אשר מסעוד בן זהה, שמואל בן טוב יוסף, אילן בן לידה, תמרה בת שולמית, גבריאל בן שמחה למש' בוחבוט, ראובן בן עליה פריץ, רבי אליהו בן רחמן.

כל ספרי 'אור החיים' הקדוש' במחירי עלות לרונמא: שולחן שבת עם האור החיים' ה' הלוקים רק 80 ש"ח לפרטים: 0509779090

הקדשה מרכזית נא ללמוד ולהתפלל לע"ג ר' שמעון בן רזלה זצ"ל

העלון מוקדש לע"ג גבריאל בן שמחה למשפחת בוחבוט

קריאת קודש

אליך קורא יקר זכות הרבים תלויה בך דע לך שבכל - 100 ש"ח שאתה תורם אתה יכול לזכות 1000 יהודים שילמדו בזכותך "אור החיים", הביקוש לעלון עצום ואין לנו את היכולת לספק לכולם. קח לך זכות בהפצת תורתו של ה"אור החיים הקדוש".

לפרטים - 0527149157

ניתן להקדיש שמות לע"ג לרפואה והצלחה.

תרצה לפתוח שיעור אור החיים בשיבתך?

נשמח לסייע לך:

052-7636252

לכולל 'אור החיים' ליל שישי

דרושים תרומות להחזקת אברכים. עלות החזקת אברך לחודש 200 ש"ח ניתן להעביר שמות לברכה.

לפרטים - 0527149157